

موسیقی تاجیکستان

دکتر منصوره ثابت زاده

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

سرشناسه	: ثابت زاده، منصوره، ۱۳۳۸ -
عنوان و نام پدیدآور	: موسیقی تاجیکستان / تحقیق و تألیف منصوره ثابت زاده
مشخصات نشر	: تهران: زوار، ۱۳۸۹.
مشخصات ظاهری	: ۳۰۴ ص. جدول، نمودار.
شابک	: 978-964-401-409-3
وضعیت فهرست نویسی	: فیا
یادداشت	: کتابنامه به صورت زیرنویس.
موضوع	: موسیقی -- تاجیکستان
رده بندی کنگره	: ۱۳۸۹ ث ۲۵ ت / ML ۳۴۵
رده بندی دیویی	: ۹ / ۷۸۰۵۸
شماره کتابشناسی ملی	: ۱۷۵۵۶ - ۸۴ م

انتشارات زوار

موسیقی تاجیکستان

تألیف: دکتر منصوره ثابت زاده

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۵

لیتوگرافی: عالمی

نظارت بر چاپ و صحافی: فرناز کریمی

چاپ: خاشع

صحافی: رثوف

شمارگان: ۳۳۰ نسخه

شابک: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۴۰۱ - ۴۰۹ - ۳

تهران؛ خیابان انقلاب؛ خیابان دوازدهم فروردین؛ نبش شهید نظری؛ پلاک ۲۷۸

تلفن؛ ۰۳ - ۶۶۴۶۲۵ - ۶۶۴۸۳۴۲۳ - ۶۶۴۸۳۴۲۴؛ نمابر: ۶۶۴۸۳۴۲۴

قیمت: ۳۵۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

۱۱	پیشگفتار
۱۵	فصل ۱. کلیات
۱۷	تاجیکان، پیشینه، انواع و مراکز موسیقی
۲۰	مراکز و گروه‌های موسیقی در تاجیکستان
۲۰	گروه‌های موسیقی شش مقام در تاجیکستان و ازبکستان
۲۱	گروه‌های موسیقی شهر دوشنبه
۲۲	مقام و موسیقی مقامات
۳۱	سنت شفاهی در آموزش موسیقی شش مقام و موسیقی ایران
۳۵	فصل ۲. موسیقی شش مقام
۳۶	معرفی اجمالی موسیقی شش مقام و سیر تدوین و نغمه‌نگاری آن
۳۷	ساختار موسیقی شش مقام
۳۹	ساختار موسیقی سازی (مشکلات)
۵۴	ساختار موسیقی آوازی (نثر)
۵۸	شعبه‌ی یکم موسیقی آوازی
۷۸	شعبه‌ی دوم موسیقی آوازی
۹۹	قسم‌های الحاقی موسیقی آوازی

۱۰۱	نمایه‌ی چند روایت از موسیقی آوازی (نثر) شش مقام
۱۰۴	اصول (ریتم) در موسیقی شش مقام
۱۰۷	تنبور ساز اصلی موسیقی شش مقام
۱۱۰	کوک‌های تنبور
۱۱۳	پرده‌بندی تنبور در کتاب‌ها و رساله‌های شش مقام

۱۱۵	فصل ۳. موسیقیدانان شش مقام
۱۱۶	دوره‌ی اول: موسیقیدانان کسبی تاجیکستان (شفاهی کاران قدیم)
۱۲۲	موسیقیدانان دوره‌ی کسبی شش مقام ازبکستان
۱۲۸	دوره‌ی دوم: دوره‌ی میانه‌ی شش مقام تاجیکستان
۱۳۱	موسیقیدانان دوره‌ی میانه‌ی شش مقام ازبکستان
۱۳۲	دوره‌ی سوم: دوره‌ی جدید شش مقام تاجیکستان
۱۴۲	موسیقیدانان دوره‌ی جدید شش مقام ازبکستان (بخارا)
۱۴۳	موسیقی‌شناسان تاجیکستان
۱۴۴	موسیقی‌شناسان ازبکستان

۱۴۷	فصل ۴. سایر موسیقی‌های تاجیکان
۱۵۳	موسیقی مراسم شادی و سرور
۱۵۳	الف. موسیقی مراسم عروسی
۱۶۷	ب. موسیقی سایر مراسم شادی
۱۶۹	موسیقی مروگی
۱۷۳	ساختار موسیقی مروگی
۱۷۳	الف. سلسله‌ی مروگی
۱۸۰	روایت‌های موسیقی مروگی
۱۸۱	موسیقی مروگی: روایت مهدی عبادآف
۱۹۱	ب. ترانه‌های مروگی
۱۹۹	مروگی و رقص
۲۰۰	مروگی خوان بخارایی، مهدی عبادآف
۲۰۰	موسیقی چهارضرب (مروگی) درواز تاجیکستان
۲۰۲	شریف جوهریف و موسیقی چهارضرب دروازی
۲۰۵	چهارضرب اجرای شریف جوهریف
۲۱۷	چهارضرب اجرای عبدالله نذری‌آف

۲۲۰	چهار ضرب خوان دروازی: عبدالله نذری آف
۲۲۱	موسیقی سازندگی و سازنده‌ها
۲۲۲	ساختار موسیقی سازندگی
۲۲۲	الف. سلسله‌ی موسیقی سازندگی
۲۲۳	موسیقی سازندگی: روایت تحفه‌خان و گروهش
۲۳۰	دایره گردانی، قیراق‌زنی و رقص
۲۳۰	موسیقی سازندگی: روایت تحفه‌خان پین خاص‌اوا و عالی‌خان نصرت‌اوا
۲۳۷	ب. ترانه‌های موسیقی سازندگی
۲۳۸	حمس خوانی
۲۳۹	موسیقی نجی (محلی) تاجیکستان
۲۳۹	فلک
۲۴۱	نوروزخوانی
۲۴۱	مداحی
۲۴۱	بیت ستایش و خوش‌آلگی
۲۴۱	لالائیک، دردلیلیک و ربا
۲۴۲	ترانه‌های زرافشانی
۲۴۴	خوش و جورخوانی
۲۴۵	راک، راغی

۲۴۷	فصل ۵. رقص در تاجیکستان
۲۴۸	مضامین رقص‌های تاجیکی
۲۴۹	انواع رقص‌های تاجیکی
۲۵۲	رقص‌های پامیر
۲۵۵	مراکز و انواع رقص‌های تاجیکی
۲۵۵	گروه‌های فعال رقص در دوشنبه
۲۵۷	اصول (ریتم) رقص‌های تاجیکی
۲۵۹	هنرمندان رقص‌های تاجیکی

۲۶۲	فصل ۶. موزهی سازهای گرمینج
۲۶۲	گرمینج
۲۶۳	سازهای موزهی گرمینج

۲۷۰	 پیوست
۲۷۰	 اشعار
۲۷۹	 اشعار و آوانگاری دو اثر قدیمی شش مقام
۲۸۴	 نمایه‌های موسیقی سازی و آوازی شش مقام
۲۹۰	 نمایه مقام‌ها و شعبه‌های موسیقی شش مقام تاجیکستان
۲۹۶	 اصطلاحات و واژگان و علایم موسیقی به تاجیکی و فارسی و بین‌المللی
۲۹۷	 نقشه مسیرهای سفر نگارنده
۲۹۹	 تصاویر
۳۰۳	 کتابنامه

www.ketab.ir

پیشگفتار

نخستین سفر تحقیقاتی در شناسایی فرهنگ‌های موسیقایی و حرکتی ملل همسایه و هم‌فرهنگ دور و نزدیک ایران، سال ۱۳۸۰ مطابق با ۱۹۹۳ میلادی با سفر به جمهوری آذربایجان و قفقاز آغاز شد. ضرورت این جست‌وجو در حین بررسی و تحقیق انواع موسیقی‌های جشنی و حرکتی ایران پدیدار شد و این فرصت را پیش برد تا امتداد فرهنگ موسیقایی ایران را در سرزمین‌های آن طرف مرزهای کنونی ایران که قبلاً با همسایه‌های همزیستی فرهنگی داشته‌اند پی گیرم.

از آنجاکه فرهنگ حاکمیت ذهن است، زبان محوری و حوزه‌ی معنایی غنی و عمیق و پیوند وثیق فرهنگ موسیقی ایران و تاجیکستان همانند سایر کشورهای مشترکی را پیش روی می‌گذارد و تلاش برای شناسایی چنین مؤلفه‌های ضامن محکم‌ترین پیوندها برای صیانت فرهنگی ملت‌هاست و نیز زنده نگه‌داشتن سنت‌ها برای خلق بقاید و آثار و تفاهم مشترک در جهان آینده کارساز و یاری‌رسان خواهد بود، بدین معنی اندک راهی جاده‌ها و کوه‌ها و کوره‌راه‌های ناشناخته شدم و با مردمان سرزمین‌های تاجیکستان، ازبکستان، قرقیزستان، قزاقستان تا مرز چین و با اویغورهایی که موسیقی دوازده‌صد دارند هم‌نشین و دمخور شدم و این سفرها گاه طولانی و گاه کوتاه از ۱۹۹۷ تا ۱۹۹۹ به طول انجامید. وجد عظیم از جستجوی مشتاقانه فارغ از پیش‌داوری‌های زود هنگام و خودمحور پنداری و تسک‌نظرانه و فرسایشی، مشاهده و ادراک بارقه‌ای از فرهنگ ملل دور و نزدیک که از دوره‌های باستان با مادر این سرزمین گسترده زیسته‌اند، پیوندی که در تفهیم و شناخت عناصر فرهنگی با سایر اصحاب تحقیق و کاوش دست می‌داد و لزوم اشتراک مساعی و همکاری‌های متقابل فرهنگی را گوشزد می‌کرد، دستاورد و تحفه‌ای گرانبها بود که جان و تن رنجور مرا از سختی دوران و رنج سفر التیام بخشید.

تاجیکستان چون سایر ملل همجوار و دور و نزدیک که چندگانگی برآمده از جهانی‌سازی را از چند دهه پیش تجربه می‌کند، در غیبت رسمی ارزش‌های دموکراتیک و تکنیک‌زدگی

سیری ناپذیر و غفلت از حمایت‌ها و ترغیب‌های احیاءکننده، در ورطه‌ی آشوب اختلاط پیوند ناهمگون و تصنعی سنت و تجدد گرفتار آمده است. علاوه بر آن سیطره «هنر دولتی» براساس نگرش «یکسان‌سازی» به اصطلاح اترناسیونالیستی و فرامیتی دوران شورها با هدف مقابله با مظاهر فرهنگ فئودالیسم و ارتجاع، به حذف ارزش‌ها و سنت‌های موسیقایی و تضعیف فرهنگ خودی انجامید.

هرچند نباید از نظر دور داشت که پس از برقراری سوسیالیسم در جمهوری‌های آسیایی شوروی موسیقی به سرعت جنبه‌ای همگانی و فراگیر یافت و با تأسیس مدارس و مراکز موسیقی، کارگاه‌های ساز، کنسرواتورها و دانشکده‌های موسیقی، تعدد موسیقیدانان، برگزاری کنسرت‌ها و مسابقات منطقه‌ای و سراسری رشد تحقیقات موسیقی‌شناسی، انتشار آثار موسیقایی اعم از کتاب و کاست و ضبط و ارائه آن از طریق رسانه‌های دولتی، رشد چشمگیری یافت، ولی نگرش «یکسان‌سازی» به تصور علمی کردن موسیقی‌های سنتی و زدودن گرد کهننگی دوران ارتجاع و اشرانیت زاری، رواج متدهای اروپایی و بهره‌گیری از متدهای موسیقی کلاسیک و نوع‌روسی آن، در آموزش همگانی را از شیوه‌های شفاهی و سنتی قدیمی بی‌بهره ساخت و با بی‌اعتنایی به میراث موسیقایی موجب شد که امروزه کمتر اثری را با سبک و سیاق استادان قدیم بتوان یافت.

موسیقی شش‌مقام، موسیقی سنتی «- ملی، کلاسیکی» اصطلاح غربی‌ها برای موسیقی‌های رسمی*) مردمان تاجیک و ازبک تا دهه‌ی هشتاد اعتبار چندانی نداشت و پس از دهه‌ی هفتاد با همت برخی از استادان و موسیقیدانان، دلسوز نظیر پروفیسور کراماتوف اهمیت گذشته‌ی خود را بازیافت. مساعی کراماتف از بزرگ‌ترین و مشهورترین موسیقیدانان و محققان موسیقی‌های تاجیکی-ازبکی و استاد کنسرواتوار تاشکند در اوایل دهه‌ی هفتاد بخشی را به آموزش موسیقی شش‌مقام در این کنسرواتوار اختصاص داد. موجب حفظ و اشاعه‌ی این موسیقی گردید و توانست ذهنیت «هنر فئودالی دانستن موسیقی شش‌مقام» را تغییر دهد اما بدین معنا نبود که شیوه‌های قدیم اجرایی و آموزشی موسیقی شش‌مقام را احیا کرده باشد.

از اجراهای به‌جامانده در ریل‌ها و صفحات مربوط به سال‌های ۱۹۱۰ و پس از آن معلوم می‌شود که تغییرات بسیاری در چگونگی صدادهی و شکل سازها، شیوه‌های آوازخوانی، ریتم‌نوازی و کیفیت تلفیق شعر و موسیقی و غیره به‌وجود آمده که سبک اجرایی قدیم و امروزی را از یکدیگر متمایز کرده است.

اجتناب‌ناپذیر بودن تغییرات که در سایر موسیقی‌های تاجیکی و ازبکی نیز می‌توان آن را مشاهده کرد به هیچ‌وجه بدین معنا نیست که سنت موسیقایی کنار گذاشته شود، چراکه سنت‌ستیزی محصول عقل‌گرایی نیست. اگر از نوگرایانی که از استحاله فرهنگی و تجربه جذاب

بازنمایی و مجازی سازی چندساحتی و فراملیتی برآمده‌اند و سنت را کلیشه‌های کسالت‌بار و تکرارهای ملال‌آور قلمداد می‌کنند پرسید که نقادی سنت یا چه هدفی صورت گرفته و با نفی آن می‌خواهند به چه دست یابند، به‌طور مسلم خواهند گفت با رویکرد به مدرنیته در صددند طرحی نو دراندازند. برای این دسته از نوگرایان دریافت و درک ارتباطات هستی‌شناسانه موسیقیدانان سنتی که به واسطه‌ی تعلقات فرهنگی و حفظ اصالت‌ها و ارزش‌های سنتی به نوعی همبستگی ملی و امنیت عاطفی جمعی دست یافته‌اند، چندان آسان نیست. درحالی که حفظ سنت که انباشت و عصاره خرد جمعی و خاطره‌ی قومی پیشینیان است بدون آنکه وسیله‌ی بت‌سازی و اسطوره‌پروری قرار گیرد قابلیت‌های فراوانی در جهت اصلاحات و فرهنگ‌سازی برای نسل‌های آینده را در خود دارد.

پژوهش حاضر آشنایی موسیقیدانان و پژوهشگران ایرانی با موسیقی تاجیکان و برخی موسیقی‌های راجع در این کشور را در اولویت قرار داده است. زیرا گردآوری و ثبت انواع موسیقی‌ها و معرفی منابع برای دستیابی به حلقه‌های گمشده شناخت موسیقی‌های این ملل و آگاهی از گذشته و حال آنها می‌تواند بسیار راهگشا باشد. البته نگارنده به هیچ وجه مدعی آن نیست که به همه‌ی نکات و باریق‌رئی‌های تاجیکی پرداخته است بلکه یادآوری می‌کنم، معرفی موسیقی شش مقام را برای مطالعه، تحقیق یا موسیقی دستگاهی پیش گرفته‌ام. علاوه بر اسامی مشترک در موسیقی شش مقام و رستگاری ایران (نمونه‌هایی از روایت برومند در اینجا ذکر شده است) وجه تسمیه و بسیاری از اصطلاحات و مؤلفه‌های ریتمیک و ملودیک و فرهنگ موسیقایی، موسیقی مقامات شش گانه تاجیکان و سایر موسیقی‌های مقامی نزد ملل عربی و ترکیه همانندهای بسیاری با یکدیگر دارند که این بحث پژوهش است.

علاوه بر موسیقی شش مقام پرداختن به بخشی از موسیقی‌های جشنی تاجیک- ازبک یعنی موسیقی مروگی و سازندگی نیز به سبب برخی شباهت‌های این رقص‌ها با موسیقی‌های مردمی و عامیانه ایران بوده است.

شیوه‌ی پژوهش بر این مبتنی بود که از بحث‌های صورت‌پردازانه فنی محض موسیقی که تا دهه‌های پنجاه و شصت در پژوهش‌های موزیکولوژی و اتنوموزیکولوژی مداول بوده پرهیز کرده و استنباط از این موسیقی‌ها را برپایه مشاهدات میدانی و اظهارات موسیقیدانان تاجیک و ازبک قرار داده‌ام. باید توجه داشت پیشینه‌ی تحقیق از سوی غربی‌ها در این حوزه چندان زیاد نیست و از چند کتاب و مقاله در نمی‌گذرد که می‌توان به پژوهش تدلین و مقالات ژان دورینگ و چند مقاله در دائرةالمعارف‌ها اشاره کرد. پژوهش‌های روسی نیز چندان کافی و دقیقی نبوده و براساس روش‌های غربی است. پژوهش‌های اندک تاجیکی و ازبکی منابع مطمئن‌تری به نظر می‌رسید که به برخی از آنها مراجعه شد، اما نمونه‌های صوتی از موسیقی شش مقام پراکنده و

ناقص بود. کهنگی صفحه‌ها و ریل‌ها و عدم دسترسی به نمونه‌های قدیمی به دلیل نابسامانی ناشی از جنگ و مناقشات داخلی در تاجیکستان و دولتی بودن آرشیوها و فقدان آرشیوهای خصوصی و مؤسسات موسیقایی آزاد، پژوهنده را با مشکلات زیادی روبه‌رو کرد، به طوری که گاه برای یافتن صفحه‌ای قدیمی و نمونه‌ای صوتی مدت‌ها در مناطق مختلف تاجیکستان و ازبکستان به جستجو پرداخته و با صرف هزینه و زحمت بسیار، قطعه‌ای و نمونه‌ای را می‌یافت.

باید توجه داشت که نخستین ثبت‌های موسیقی شش مقام کم‌وبیش از بین رفته یا با ساز پیانو نغمه‌نگاری شده است و برای به دست آوردن یک مجموعه‌ی کامل از موسیقی شش مقام، پژوهنده یکی از نوازگان برجسته‌ی تنبور عبدالولی عبدالرشید، را به ایران دعوت کرد و به ادعای ایشان موسیقی سازی مشکلات برای نخستین بار با ساز تنبور و از پرده‌های خود ثبت شد که اولین مجموعه منجم از موسیقی سازی شش مقام را ارائه می‌دهد، آوانگاری برخی از قسم‌های شش مقام از کتاب شش مقام بلایف نقل شده که دارای اشکالاتی است و با مقایسه اجراهای شفاهی که در نمونه‌های صوتی آمده، آوانگاری مجدد آنها الزامی است. همچنین گردآوری و ثبت مجدد موسیقی آوازی شش مقام به دایما وسعت کار و عدم امکانات پژوهنده و شرایط ناامن و نابسامان منطقه که حتا موسیقیدانان و موسیقی‌پروهان شش مقام را نیز در تنگنا قرار داده و آنها را به شدت منزوی کرده، منتفی شد و چشم‌انداز پژوهشگران آینده است که در تدوین، گردآوری و بازنگری آن بکوشند.

به هر صورت این قرائت پژوهنده از یک امکان فرهنگی است و روایتی که می‌تواند ایده‌ها و میراث پویای یک فرهنگ برجسته و گرانها را ارائه کند و در اختیار دولت هم‌زبان و هم‌فرهنگ ایران و تاجیکستان بگذارد و به عنوان نخستین اثر موسیقی‌شناسی قومی و تطبیقی سایر ملل که به صورت تحقیق میدانی توسط یک پژوهشگر ایرانی انجام گرفته است. قد عالمانه و پیشنهادات و نظرات دانش‌پروهان فرهیخته و دلسوز را می‌طلبید و سخن موهب‌الحسن، ابوالحسن مسعودی مورخ برکار و بزرگ قرن سوم هجری را به یاد می‌آورد که: «بالای هر دانشمندی دانایی هست». در پایان سخن گفتن از موسیقی سرزمینی با فرهنگی به قدمت تاریخ، کفا بر قلمرویی چنین پرجاذبه و باشکوه بر زبان نمی‌گنجد، همین بس که در این مسیر با تاجیکان و از منظر هنر آنان نگاهم به جهان و جهانیان زیباتر شد.

منصوبه ثابت‌زاده

تاجیکستان - شهر دوشنبه

۱۹۹۷ میلادی / ۱۳۷۶ شمسی